

Full diocesà

23 de juliol del 2023

p4 i p5 —Celebrat el curset d'estiu i les colònies per a infants i adolescents

p6 —Mons. Sergi Gordo, nou bisbe de Tortosa

«La seva misericòrdia s'estén de generació en generació» (Lc 1,50)

El diumenge 23 de juliol de 2023, pocs dies abans de la Jornada Mundial de la Joventut, l'Església universal celebra la III Jornada Mundial dels Avis i la Gent Gran. Amb el tercer any de celebració, es confirma com una cita fixa en la vida de les nostres comunitats i s'enriqueix amb nous significats.

«La seva misericòrdia s'estén de generació en generació» (Lc 1,50) és el lema triat pel Sant Pare per a aquesta jornada. La trobada entre la jove Maria i la seva anciana cosina Isabel —dues dones que porten en elles una promesa de futur— és en el centre tant del missatge dirigit pel Sant Pare als joves que surten cap a la JMJ com del dedicat als avis i la gent gran. Aquest verset ens recorda que la misericòrdia de Déu es manifesta en la història a través dels testimonis dels qui l'han experimentat i transmés als seus fills i nets.

L'atenció a la gent gran no és solament un deure de gratitud i d'afecte, sinó una necessitat per a construir una societat més humana i fraterna. El Papa ens convida a reconèixer el seu valor no de forma ocasional sinó permanent. No es tracta de festejar les nostres estimades persones grans un cop a l'any, sinó de fer-les sentir part integrant de la nostra família cristiana i la nostra història comuna. En molts llocs del món són un punt de referència de les comunitats i custodis de la memòria. S'imposa un canvi de mentalitat per a superar els prejudicis que fan aparèixer els ancians com a persones passives i inútils i entrar en una relació de reciprocitat i de companyia.

Com podem celebrar la jornada? Visitant un avi que està sol, acompanyant la gent gran a missa, amb la possibilitat de rebre tots la indulgència plenària.

«La sega és la fi del món, i els segadors són els àngels»

Diumenge XVI durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre de la Saviesa

Fora de vós, que vetlleu sobre tothom, no hi ha cap déu a qui hàgiu de convèncer que la vostra sentència és justa. La vostra força és font de justícia, i el mateix domini que teniu sobre tothom fa que tracteu amb tota consideració. Demostreu només la vostra força si algú no creu que ho podeu tot, o bé quan humilieu aquells que, sabent que sou fort, es mostren arrogants. Vós, que disposeu de la força, sou moderat en les sentències i ens governeu amb tota consideració: el poder, si volguéssiu, sempre el teniu a mà. Obrant així, heu ensenyat al vostre poble que els justos han de ser humans amb tothom, i heu omplert d'esperança els vostres fills, en veure que doneu l'ocasió de penedir-se dels pecats. (12,13.16-19)

Salm responsorial

Senyor, vós sou indulgent i bo.
[85]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, és l'Esperit mateix el qui, per ajudar la nostra feblesa, intercedeix amb gemecs que no es poden expressar. Perquè nosaltres no sabem què hem de demanar per pregar com cal, però és ell, l'Esperit, qui es posa en lloc nostre. I ni que els seus gemecs no es puguin expressar, el qui penetra l'interior dels cors sap prou bé quin és el deler de l'Esperit; ell intercedeix a favor del poble sant tal com Déu ho vol. (8,26-27)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquells temps, Jesús proposà a la gent aquesta altra paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un home que havia sembrat bona llavor al seu camp, però a la nit, mentre tothom dormia, vingué el seu enemic, sembrà jull enmig del blat i se'n anà. Quan el sembrat hagué crescut i s'espigà, aparegué també el jull. Els mossos anaren a trobar l'amo i li digueren: "No era bona, la llavor que vau sembrar al vostre camp? Com és, doncs, que hi ha jull?" Ell els respongué: "Això ho ha fet algú que em vol mal." Els mossos li digueren: "Voleu que anem a collir-lo?" Ell els diu: "No ho feu pas: si collíeu el jull, potser arrencaríeu també el blat. Deixeu que creixin junts fins a l'hora de la sega i llavors diré als se-

gadors: 'colliu primer el jull i feu-ne feixos per cremar-lo; després colliu el blat i porteu-lo al meu graner'."»

[Els proposà encara una altra paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un gra de mostassa que un home ha sembrat en el seu camp: és la més petita de totes les llavors, però, a mesura que creix, es fa més gran que totes les hortalisses i arriba a ser com un arbre, tant, que els ocells hi van per ajocar-se a les seves branques.»

Els digué també una altra paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb el llevat, que una dona amaga dintre la pasta de mig sac de farina i espera, fins que tota ha fermentat.» Tot això Jesús ho digué a la gent en paràboles i no els deia res sense paràboles. Així es complia allò que havia anunciat el profeta: «Els meus llavis parlaran en paràboles, exposaré coses que han estat secretes des de la creació del món.» [...] (13,24-43)

«Vós, que
disposeu de
la força, sou
moderat en les
sentències i
ens governeu
amb tota
consideració»

Jull, mostassa, llevat

Carles Riera i Fonts, pvre.

No hem de ser jutges dels altres, ni que hagin sembrat jull enmig del blat. Cal ser pacients i tolerants i confiar que la bona llavor, per petita que sigui, bo i sembrada donarà fruit, i que el llevat fermentarà la massa. Temps al temps. Déu sap esperar.

Tots ens hem d'esforçar a fi que el qui escampa mala llavor deixi de fer-ho i es dediqui, en endavant, a disseminar bon gra. És la conversió. Sembrem, i arriba-da l'hora de la collita... Déu dirà!

El bé i el mal conviuen, en el món i en el cor de cada persona: ànsies de santedat i actituds pecaminoses es barregen inexorablement —com a Ripoll les aigües del Ter i del Freser. L'Església, poble de Déu, no és una comunitat únicament de gent virtuosa, sinó un poble desitjós d'anar avançant en el coneixement del Més-Enllà-de-Tot («Oh toi, l'au delà de tout», que canten a Taizè), en un procés de contínua conversió i continu creixement.

És allò de la Carta a Diognet (del segle II dC), que recorda el deure cristià de viure en el món sense aferrar-s'hi, habitant la terra però tenint la ciutadania al cel, i morint rebent la vida.

En la paràbola del gra de mostassa veiem el contrast entre un petit gest de bondat i l'esplendorós fruit que en resulta. Rítmicament, com les contínues i incessants onades del mar, els cristians hem de treballar sembrant bones llavors —sense pretensions ni exclusivismes ni perdent el temps a criticar els altres.

Hem d'intentar-ho, confiant en la gràcia de Déu, amb la intuïció, el goig i la llibertat de creure que el treball donarà fruit.

La imatge

No es val a badar. Mentre vas a altres tasques o reposes en el lleure, algú pot entrar al tros i malmetre el teu treball.

Caldrà dormir amb un ull obert. Les mares i els pares, i els professors, que pugen la mainada no en tenen prou d'anunciar els principis i ja està. Tampoc els agents de pastoral. Cal acompanyar de prop l'evolució dels destinataris amb l'escalf personal pel bon èxit de la collita.

Paràbola del blat i el jull (1873)

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

24 dilluns

—Santa Cristina, vg. i mr.

Ex 14,5-18/Ex 15/Mt 12,38-42

25 Sant Jaume apòstol

Ac 4,33;5,12.27-33;12,1b.2 o bé

Ac 11,19-21;12,1-2.24/Salm 66/2C
4,7-15/Mt 20,20-28

26 dimecres

—Sant Joaquim i Santa Anna, pares de la benaurada Verge Maria

Ex 16,1-5.9-15/Salm 77/Mt 13,1-9

27 dijous

—Sant Natàlia, mr.

—Sant Cugat, mr.

Ex 19,1-2.9-11.16-20b/Dn 3/Mt
13,10-17

28 divendres

—Sant Victor I, papa

—Sant Pere Poveda, fund.

Ex 20,1-17/Salm 18/Mt 13,18-23

29 dissabte

—Sts. Marta, Maria i Llätzer de Betània

—Santa Beatriu de Roma

Ex 24,3-8/Salm 49/Lc 10,38-42

30 diumenge XVII de durant l'any / Cicle A

—Sant Pere Crisòleg, bisbe dr.

—Sts. Abdó i Senén (Nin i Non)

1R 3,5.7-12/Salm 118/Rm 8,28-30/
Mt 13,44-52

Curset d'estiu, dies d'aprofundiment i fraternitat

Un bon nombre de participants en les tres jornades al Seminari de Vic

El curset d'estiu es va celebrar de l'11 al 13 de juliol, en paraules del senyor bisbe, com una taula comuna de la diòcesi, que és necessària per a la missió i la formació, la qual ens ajuda a eixamplar la visió pastoral.

El primer dia, l'arquebisbe Joan-Enric Vives va fer una glossa sobre la formació sacerdotal i afrontà el tema del malestar dels preveres i les maneres per a posar-hi remei. Posteriorment, el Dr. Ramon Rial va ajudar els participants a aprofundir en la història del Seminari, amb motiu de les efemèrides dels 275 anys de la fundació del Seminari Conciliar de Vic i dels 75 de la inauguració de l'edifici actual.

El Dr. Joan Torra va emmarcar l'endemà l'estudi de les constitucions del Vaticà II, essent-ne el professor del curs que es fa a segon curs de teologia. I va fer referència a una idea del papa Francesc: en el concili l'Església es volgué confrontar amb la modernitat. També va esmentar les reticències actuals a l'acceptació del Concili, especialment pel que fa a la litúrgia.

Posteriorment, el Dr. Dani Palau i Mn. Victor Cardona van glossar, respectivament, les constitucions conciliars *Lumen gentium* i *Gaudium et Spes*.

El P. Ignasi Fossas, benedictí de Montserrat, va afrontar l'exposició de la *Sacrosantum Concilium* i emmarcant-la amb qüestions antropològiques relacionades amb la litúrgia, amb referències al P. Adalbert Franquesa, gran liturgista de Montserrat. Per últim, el Dr. Marcos Aceituno va explicar la *Dei Verbum* i el seu procés de creació en el sí de l'assemblea conciliar, així com la seva recepció en Benet XVI i en Francesc.

Un bon nombre de participants, clergues i laics, va seguir els tres dies del curset, que es desenvolupà en sessió matinal.

El darrer dia es va concelebrar l'eucaristia, presidida pel bisbe, a la capella del Seminari.

Crònica de les colònies Aventura't 2023

Delegació de Joves

Aquest any les colònies Aventura't, que organitza la Delegació de Joves del Bisbat de Vic per a infants i joves de la diòcesi, han estat molt especials. N'hem celebrat la seva desena edició, amb una gran participació i activitats per festejar-ho com cal.

En una casa de colònies a Moià i amb un temps idoni per a dur a terme el programa previst, tots els qui hi hem participat (unes 70 persones, entre infants, joves i monitors) hem pogut gaudir d'una convivència fraterna, joiosa i plena d'aventures: excursions, piscina, jocs, equitació, inflables gegants..., compartint també la joia de la fe.

Per als més joves ha estat una setmana per a descobrir nous amics, jugar, passar temps a la natura, col·laborar, conversar, celebrar i pregar.

Agraïts per aquests dies de joia i esbarjo, en donem gràcies a Déu, com també a tots els qui hi han participat, començant-hi els monitors, les cuineres, els preveres i tot-hom qui amb la seva col·laboració voluntària ha possibilitat aquests dies d'estiu i vida!

Un premi reconeix religioses que lluiten contra l'esclavitud i el tràfic de persones

Tres monges catòliques podran rebre un premi per la seva lluita contra l'esclavitud i el tràfic de persones. Així és com vol expressar el seu reconeixement la Fundació Arise a aquestes «heroïnes no reconegudes», tal com les defineix. Per tal de fer-ho possible ha posat en marxa una plataforma que permetrà mundialment proposar les candidates a obtenir-lo i que ha de servir perquè el pròxim 31 d'octubre, a Londres, tres d'elles esdevinguin les protagonistes de la cerimònia que durà per títol Sisters Anti-Trafficking Awards.

Amb la col·laboració de la Unió Internacional de Superiores Generals (UISG), la major organització mundial de do-

nes religioses, i de la Fundació Conrad H. Hilton, la Fundació Arise donarà així visibilitat a aquest tipus de labors humanitàries; ho farà, en aquest sentit, amb el lliurament d'uns 25.000 dòlars, que les monges premiades hauran de destinar a un programa de desenvolupament triat per elles mateixes.

«Malgrat les condicions adverses i, de vegades, els recursos escassos, l'enginy i la dedicació de les germanes estan conduint a un treball eficaç i sostenible contra el tràfic a tot el món», indiquen les bases d'aquest premi, que ja ha començat a tenir candidatures.

Mons. Sergi Gordo Rodríguez, bisbe electe de Tortosa

El papa Francesc ha nomenat Mons. Sergi Gordo i Rodríguez bisbe de Tortosa, el qual prendrà possessió del càrrec el dissabte 9 de setembre. Succeeix Enric Benavent, que el passat mes d'octubre fou nomenat arquebisbe de València.

Mons. Sergi Gordo, que feia sis anys que era bisbe auxiliar de Barcelona, va néixer a la capital el 23 de març de 1967. Pertany a la parròquia de Sant Miquel Arcàngel, de Cornellà de Llobregat, on té el domicili familiar.

El seu ministeri sacerdotal l'ha desenvolupat a l'arxidiòcesi de Barcelona, on ha exercit molts càrrecs, combinant la tasca pastoral amb la tasca acadèmica i la de gestió diocesana.

El nou bisbe de Tortosa ha dirigit als seus nous diocesans unes entranyables paraules de salutació.

Joan Torra i Bitlloch, pro-rector de l'Ateneu Sant Pacià

Redacció

El Dr. Joan Torra i Bitlloch ha estat nomenat pro-rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP), en substitució del Dr. Armand Puig i Tàrrach, que el 5 de juny va ser designat pel papa Francesc president de l'AVEPRO, l'Agència de Verificació i Promoció de la Qualitat de l'ensenyament en les Universitats i Facultats eclesiàstiques.

El Consell de Direcció de l'AUSP —on estan integrades la Facultat de Teologia de Catalunya, la Facultat de Filosofia de Catalunya, la Facultat Antoni Gaudí i l'Institut de Litúrgia *ad instar facultatis*— va demanar al gran canceller, el cardenal Joan Josep Omella, que nomenés un pro-rector a fi de vetllar perquè es dugui a terme el procés de confecció de les ternes de professors ordinaris per part dels consells de cada facultat i de l'Institut

de Litúrgia per a procedir al nomenament del nou rector i perquè tingués cura de coordinar la gestió ordinària de l'AUSP durant aquest temps, i li van suggerir el nom del Dr. Joan Torra per a aquesta comesa.

Amb data de 10 de juliol, l'arquebisbe de Barcelona, va signar el nomenament del Dr. Torra com a pro-rector i li encarregà la doble missió —perquè continua també com a degà de la FTC, càrrec que ostenta des de fa prop de quatre anys, quan va substituir el Dr. Joan Planellas i Barnosell— que el Consell de Direcció li demanava.

«He acceptat la responsabilitat de pro-rector de l'AUSP perquè estimo aquesta casa, a la qual vaig arribar l'any 1976 i on he rebut tota la meva formació teològica», ha dit el Dr. Joan Torra.

El llibre

Jeremías

Karol Wojtyła

Editorial Didaskalos

288 pp.

22,80 euros

Pot un home canviar el curs de la història i la destinació d'un país? La qüestió de la llibertat de l'home, posicionat davant el seu propi destí i el de la nació, és central en aquest drama teatral, un dels primers que va escriure Karol Wojtyła quan només tenia vint anys. L'home que medita sobre la història i la identitat de la seva pàtria resulta ser el mateix autor, que protagonitza com un personatge més la seva pròpia obra.

A través de la succinta trama teatral i dels seus personatges, Wojtyła dialoga amb els mites nacionals del seu temps, com el messianisme, i amb les grans tradicions culturals: l'Antiguitat clàssica, el Romanticisme, la tradició bíblica, el misticisme espanyol de sant Joan de la Creu o l'hispanisme polonès, representat sobretot en Calderón de la Barca i en la tradició quixotesca.

Jornada Mundial dels Avis i de la Gent Gran

Romà Casanova, bisbe de Vic

Una constant en el pontificat del sant pare Francesc és el seu interès per remarcar la importància dels avis i de la gent gran per a la consciència de ser poble; no solament en la transmissió de la cultura pròpia dels pobles i nacions, sinó també en la consciència mateixa de ser el poble de Déu. Per això anima contínuament a la relació entre els joves i els ancians, entre els nets i els avis; una relació que aporta molt a ambdues parts i que és necessària per a una visió correcta de la existència. En paraules del Papa, comentant la coincidència del lema, tant per a la III Jornada Mundial dels Avis i de la Gent Gran com per a la Jornada Mundial de Joventut, que duu el tema de la «pressa» de Maria per anar a visitar Elisabet (cf. Lc 1,39): «El Senyor espera que els joves, en trobar-se amb els ancians, acullin la crida a custodiar la memòria i reconeixin, gràcies a ells, el do de pertànyer a una història més gran. L'amistat amb una persona gran ajuda el jove a no reduir la vida al present i a recordar que no tot depèn de les seves capacitats. Per als més grans, en canvi, la presència d'un jove els dona l'esperança que tot el que han viscut no es perdrà i que els seus somnis es poden realitzar.»

De cap manera no hem d'optar per aïllar els ancians, ans al contrari, posar-los al lloc que els pertoca en el si de les famílies i de les comunitats

Certament, cada generació no pot pas entendre qui és si no té presents les generacions que l'han precedida. No podem caure mai en l'orgull de menysprear els qui ens han passat al davant. Cada generació ha aportat el que ha pogut des del que ha rebut de l'anterior. Per això és necessària la relació entre generacions. De cap

manera no hem d'optar per aïllar els ancians, ans al contrari, posar-los al lloc que els pertoca en el si de les famílies i de les comunitats. L'escolta i el diàleg entre generacions són molt enriquidors. També em sembla que s'ha de dir una paraula oportuna en aquests moments en què l'individualisme va calant entre nosaltres. Percebo el dolor de moltes persones que veuen com es van fent grans i en les seves famílies no apareixen els nets. Hi ha el perill de la immediatesa, de pensar en el benestar pròxim sense una visió de futur; com si no poguéssim perdre cap oportunitat per a fruit de la vida. I, en aquest cas, els fills es veuen com una rêmora per a tal fruïció. Quina visió més errònia! Els fills són el gran do de l'amor dels esposos. Cada fill o filla és una porta d'esperança que Déu obre al món. Sense fills no hi ha futur, no hi ha esperança, no hi ha poble. No privem dels nets els avis!

